

Ο Παλμός των Μηλιωτών

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ Ζ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 81, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1990, Τελ. Δ)νη: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων
ΤΗΛ. (0656) 31244, 31376, (0651) 76734, 36909

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΕΚΛΕΓΕΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΔΕΜΑΤΙΟΥ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΔΕΜΑΤΙΟΥ

«Ε Ν Ω Σ Η»

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Με την ψήφο σας μας αναδείξατε ικανούς να διαχειριστούμε για την ερχόμενη τετραετία 1991 - 95, την Τοπική Αυτοδιοίκηση του χωριού μας.

Η μεγάλη τιμή που μας κάνατε μας συγκινεί βαθύτατα και μας επιφορτίζει με μεγάλες ευθύνες.

Είμαστε έτοιμοι, τόσο εγώ όσο και οι εκλεκτοί μου συνεργάτες, να αφιερώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να ανταποκριθούμε στο βαρύ και δύσκολο έργο που μας αναθέσατε και να βαδίσουμε στην υλοποίηση των προεκλογικών μας θέσεων.

Για μας δεν υπάρχει νικητής και νικημένος. Για μας όλοι οι συγχωριανοί μας είναι το ίδιο, ανεξάρτητα από πολιτικές τοποθετήσεις και φιλοδοξίες. Θα εργαστούμε ΕΝΩΜΕΝΟΙ και αδελφωμένοι, όλοι μαζί, για την καλύτερη των συνθηκών διαβίωσης του χωριού μας, που τόσο αγαπάμε.

Οι συνεργάτες μου και εγώ σας απευθύνουμε ένα μεγάλο «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» για την προτίμησή σας και σας εγγυόμαστε ότι θα αφιερώσουμε τα πάντα για την ευημερία του Χωριού μας.

Καλούμε όλους τους αγαπητούς συγχωριανούς μας, να μας βοηθήσουν στο έργο μας, όλους τους θεωρούμε φίλους και συνεργάτες και όλοι μαζί με αγάπη και ομόνοια να εργαστούμε για την επίλυση των προβλημάτων του Χωριού μας, για ένα καλύτερο μέλλον.

Με ξεχωριστή αγάπη και εκτίμηση
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΞΗΤΑΣ

Αρχηγός του Συνδυασμού «ΕΝΩΣΗ»
και πρόεδρος της Κοινότητας Δεματίου

Ομιλία προέδρου της Κοινότητας

Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος της Κοινότητας Δεματίου Κων. Β. Ξήτας μίλησε στους Βοτανσάιους την Κυριακή 11 Νοεμβρίου μετά την εκκλήση.

Στην ομιλία αφού ευχαρίστησε τους κατοίκους για την προτίμηση στο πρόσω-

πό του και το συνδυασμό «Ενωση», τόνισε την αναγκαιότητα για την από κοινού αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινότητας, χωρίς κομματικές ή άλλες τοποθετήσεις και φιλοδοξίες.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

Δημοσιεύουμε τη διαθήκη του καταγόμενου από το χωριό μας Δεμάτι επισκόπου Πενταπόλεως Χρυσάνθου, η οποία βρέθηκε στο αρχείο του αείμνηστου Μητροπολίτη Ιωαννίνων Δημητρίου:

ΙΔΙΟΧΕΙΡΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

«Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος

Επειδὴ παραβάς τὴν θείαν ἐντολὴν ὁ Πρωτόπλαστος Ἀδάμ καὶ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον συγκατεδικάσθη καὶ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, συνάμα δὲ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς βλέπων τὸν πρὸς θάνατον ἀνατόφρευκτον ποτήριον καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ προλαβὼν εἶπε «Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἣ

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται», τοῦτο ἵ

πάντα κατὰ νοὺν καὶ ὁ υποφαινόμενος

καὶ τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου φοβούμενος, οικειο

θελῶς καὶ ἀπαραιτίως, σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ ὑγιά τὸν νοῦν, τὴν παρούσαν ιδιόγραφον διαθήκην μου ἐποίησα. Καὶ διὰ πρῶτον ὁμολογῶ, ὅτι τέκνον γνήσιον

υἱάρχον τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,

πιστεύω καὶ ὁμολογῶ ὅσα αἱ Ὁικουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ οἱ Θεῖοι Πατέρες ἐθέσπισαν καὶ ἐδογματίσαν καὶ διαπρυσίως κηρύττω τρία πρόσωπα καὶ ἕνα Θεόν συμπροσκυνούμενα καὶ συνδοξαζόμενα, εἴτα συγχωρῶ πάντας τοὺς τυχόντας νὰ με ἐβλαψαν ἢ ἠδίκησαν, ἐν γνῶσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ζητῶν κ' αὐτῶν παρ' αὐτῶν τὴν ἰδίαν συγχώρησιν εἰς ὅ,τι τυχόν τοὺς ἐβλάψα καὶ τὴν ἡν ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἐχαρισσά μοι περιουσίαν.

Καὶ πρῶτον ἀφίημι εἰς τὸν θεῖον μου Μπαρμπάν Νικόλαον εἰκοσόφραγκα τετρακόσια πενήκοντα, εἴ ἂν τὰ μὲν οὐδὲν ἔχοντα νὰ δώσῃ τῷ γαμβρῷ μου Χρήστῳ Λάμπρῳ καὶ οὐδὲν ἔχοντα νὰ κάμῃ τὰ μνημόσυνά μου καὶ πενήκοντα νὰ διανεῖμῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς τοῦ χωριῦ μου Δεμάτι εἰς ὅπου καὶ αὐτὸς γνωρίζει καὶ ἑκατὸν ἐξήντα νὰ εἶναι ἰδικὰ τοῦ, ὅ,τι θέλει νὰ τα μεταχειρισθῇ.

Αφίημι προσέτι εἰς τὸ κατὰ Ἅγιον Ὅρος Μοναστήριόν μου, τοῦ Ἐσφιγμένου εἰκοσόφραγκα τετρακόσια πενήκοντα, εἴ ἂν τὰ μὲν πενήκοντα νὰ διανεῖμῃ τὸ μοναστήριόν μου εἰς ὅσους γνωρίζει πτωχοὺς καλογήρους, τὰ δὲ τετρακόσια νὰ κρατήσῃ τὸ μνηστήριόν ὅπερ θέλει εἰς χρέος κατ' ἔτος νὰ ἐκτελῇ μίαν ἀγρυνίαν μετὰ Τραπεζῆς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ 7 Ἰανουαρίου καὶ μνημονεύει τὴν ἀμαρτωλὸν ψυχὴν μου.

Αφίημι προσέτι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Τράπεζαν πενήκοντα εἰκοσόφραγκα μετὰ τὸν τόκον τῶν ὁποίων νὰ διατηρεῖται εἰς τὸ χωριόν μου Δεμάτι, ἐν κοινόν Σχολεῖον, τῇ ἐποπτεῖᾳ τῶν Πρωτίστων τοῦ χωριῦ μου καὶ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 3)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1. ΠΑΝΝΙΝΑ: Η Ανθούλα Β. Παπαζώη και ο Αριστείδης Γιαννακός απόκτησαν κορίτσι.
2. ΠΑΝΝΙΝΑ: Η Σοφία Β. Κίτσιου και ο Δημήτριος Μαντζούκας από την Κρυόβρυση απόκτησαν κορίτσι.
3. ΠΑΝΝΙΝΑ: Η Ελευθερία και ο Νικόλαος Α. Αγγέλης απόκτησαν αγόρι.
Να τους ζήσουν!

ΘΑΝΑΤΟΙ:

ΜΕΓ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ: Στις 29 Νοεμβρίου έφυγε απ' τη ζωή η χωριανή μας Σοφία Γ. Οικονόμου σύζυγος Γεωργίου Τζίμα, σε ηλικία 80 ετών.

Τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΠΑΝΝΙΝΑ: Στις 4 Νοεμβρίου ετελέσθη 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Βασιλείου Παππά από το Μεγάλο Περίστέρι.

Ακωνία του η μνήμη!

ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Ο παπα - Χρήστος Λαγός προσέφερε το ποσό των 20.000 δρχ. για την ανέγερση του Ι. Ναού Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων, στη μνήμη του πρόσφατα αποβώσαντος γαμπρού του Δημητρίου Κασαπάκη.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ιωάννης Χ. Μάνθος 1000
Ιωάννης Β. Κίτσιος 1000
Γεώρ. Ευ. Οικονόμου 1500
Σοφία Γ. Οικονόμου 500
Ηλίας Τσόντζος 3000

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΖΙΑΣ

Οι κοινοτικές εκλογές στην Κοινότητα Μάζιας διενεργήθηκαν την Κυριακή 25 Νοεμβρίου.

Οι κάτοικοι της Κοινότητας δεν προσήλθαν στις κάλπες στις 14 Οκτωβρίου, ούτε είχαν σχηματιστεί συνδυασμοί, διαμαρτυρόμενοι με αυτό τον τρόπο για την επιλογή του χωριού τους ως την καλύτερη λύση για τη δημιουργία σκουπιδότοπου για την εξυπηρέτηση του λεκανοπεδίου Ιωαννίνων.

Επειδή, σύμφωνα με το νόμο, αν δεν γίνουν εκλογές σε μια κοινότητα, αυτή προσαρτάται σε κάποια γειτονική, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Χαραλαμπίδης, προκήρυξε εκλογές για τις 25 Νοεμβρίου.

Πρόεδρος της Κοινότητας εξέλεξε ο κ. Ιωάννης Τάσιος

Διάλογος

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Θα 'θελα να απαντήσω και να αναλύσω και γω με τη σειρά μου ένα δημοσίευμα του Θανάση Μπαζούκα, που αναφέρει δυο επιγραμματικές λέξεις για τους ψηφοφόρους των Μηλιωτάδων, «Αιδώς Αργείου», που σημαίνει ντροπή Μηλιωταδίτες.

Όπως είναι κατανοητό τη ντροπή την απονέμει στους Μηλιωταδίτες εκείνους που δεν ψήφισαν τον τοπικό συνδυασμό και ψήφισαν το δικό μου συνδυασμό και του κ. Ξήτα.

Για το συνδυασμό του κ. Ξήτα δεν μου πέφτει λόγος και ούτε με ενδιαφέρει. Για τους 62 Μηλιωταδίτες που ψήφισαν το δικό μου συνδυασμό και με ενδιαφέρει και λόγος μου πέφτει. Γι' αυτό απαντώντας στην επιστολή του φίλτατου Θανάση, θα αποδείξω, ότι στους 62 δικούς μου ψηφοφόρους έπρεπε να απονέμει επαίνους και όχι ντροπή.

Αγαπητέ Θανάση, πριν προχωρήσω στην ανάλυση, πιστεύω να δέχεται ότι δεν μπορεί να συγκριθεί η δική μου πολιτική τα 8 χρόνια για τους Μηλιωτάδες, με την πολιτική των δυνάμεων εκείνων που στήριξαν τον πρώτο — έστω και με δυο ψήφους — συνδυασμό. Πιστεύω να το δέχεται αυτό. Αν δεν το δέχεται θα επανέλθω και θα απαριθμήσω τι έγινε στη δική μου θητεία και τι έγινε όταν την κοινότητα έλεγχαν οι δυνάμεις εκείνες που θα ελέγχουν την κοινότητα από της Γενάρη. Και γω θα δεχτώ με τη σειρά μου ότι καλύτερη λύση για τους Μηλιωτάδες θα 'ταν να εκλεγεί ο τοπικός συνδυασμός.

Πώς μπορούσε να γίνει αυτό όμως; Πρακτικά αδύνατο. Οι δυνάμεις των οικισμών δεδομένες: Μηλιωτάδες 160 ψήφοι, Δεμάτι 230 ψήφοι. Άρα για να εκλεγεί Πρόεδρος από τους Μηλιωτάδες, που εγώ πρώτος αναγνώρισα ότι τον δικαιούνται και πρέπει γιατί είναι ο μεγαλύτερος οικισμός του χωριού μας, πρέπει φυσιολογικά να συνεργαστεί με κάποιο κομμάτι από το Δεμάτι. Το κομμάτι αυτό δεν είναι άλλο εκτός από αυτό που εγώ πρότεινα προεκλογικά και όπως είναι γνωστό η πρότασή μου απορρίφτηκε από το συνδυασμό των Μηλιωτάδων και δεν έβρω αν τότε και προς εκείνη την κατεύθυνση θάπρεπε, αγαπητέ Θανάση, να χρησιμοποιήσεις τα αρχαία σου ρητά!

Και ερωτώ! Τι θα 'πρεπε να κάνουν οι 62 ψηφοφόροι μου; Μετά την απόρριψη των προτάσεών μου, να παραμείνουν στον τοπικό συνδυασμό και να αθροίσουν το 99 συν 62 = 161 και από την άλλη μεριά περισσεύουν 224 ψήφοι; Και δω οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Βγαίνει καθαρά το αποτέλεσμα που θα πήγαινε η Προεδρία. Ή θα στήριζαν το δικό μου συνδυασμό; Και αγωνίστηκαν μαζί μου και για δυο ψήφους θα εκλέγονταν ο συνδυασμός εκείνος που απέδειξε έμπρακτα το ενδιαφέρον του τα προηγούμενα 8 χρόνια, για τους Μηλιωτάδες.

Άρα, φίλτατε Θανάση, λάθος εκτίμηση έκανες, και απένεμες ντροπή στους 62 και ένα συνώνυμο δεν βλάπτει. Μόνο έπαινος ανήκει στους 62 για τη συλλογιστική τους και τη σωστή τους σκέψη για το τοπικό τους συμφέρον και το γενικότερο συμφέρον του χωριού μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΤΟΛΗΣ

Πρόεδρος Κοινότητας Δεματίου

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

Μηνιαία Έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων Ζαγορίου.

Υπεύθυνος έκδοσης:

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Βασίλης Κ. Σπύρου
2. Ηλίας Δ. Κίτσιος
3. Κων/νος Αρ. Οικονόμου
4. Δημήτριος Β. Οικονόμου
5. Βασίλ. Α. Παπαευθυμίου

υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΚΑΜΗΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 1000

Εξωτερικού δολ. 20

Μάρκα 30

Τα ευνυπόγραφα άρθρα δεν ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗ και τις απόψεις της Εφημερίδας ή του Συλλόγου.

Σύνταξη - Επιμέλεια ύλης:
ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΣΠΥΡΟΥ

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

«ΤΟΝ ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΩΔΩΝ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΩΝ

ΓΡΑΨΤΕ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗ ΜΑΖΙΑ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτάδων έστειλε μήνυμα συμπαράστασης στην Κοινότητα Μάζιας, για το δικαίο αγώνα τους στη μη εγκατάσταση της Χαβούζας στην περιοχή του Δρισκού. Το μήνυμα έχει ως εξής:

«Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτάδων και ολοι οι χωριανοί μας συμπαράστηκαν στο δικαίο αγώνα σας, για τη μη εγκατάσταση του σκουπιδότοπου στο χωριό σας.

Είναι βέβαιο ότι ο σκουπιδότοπος δεν θα αποτελεί κίνδυνο μόνο για το χωριό σας, αλλά και για ολόκληρη την περιοχή μας και θα συντελέσει στην υποβάθμισή της.

Για αυτό αποτελεί χρέος όλων των χωριών της περιοχής να αγωνιστούν ώστε να μην εγκατασταθεί ο σκουπιδότοπος στην περιοχή μας».

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

(Συνέχεια από σελίδα 1)

της γενεολογίας μου λαμβάνοντας πάντοτε κατά την γνώμην του κατά καιρόν Αγίου Ιωαννίνων.

Πεντακόσια εικοσόφραγκα αφήνιμ εις τον εν Μαγνησία βαπτισκόν μου Αχιλλέα Ιωάννου Κασσιμάτην Γούναρη και έτερα πεντακόσια αφήνιμ εις τον εν Σμύρνη βαπτισκόν μου Ιωάννην Ευσταθίου Μιχαλόπουλον, φαρμακοποιόν.

Αφήνιμ προσέτι όσα δι' αυλικών ομολογιών έχω λαμβάνειν, συμποσούμενα εις δέκα πέντε χιλιάδας πεντακόσια γρόσια πόλεως τη ανεψιά του γέροντός μου π. Εφέσου, Μαριγώ, ήτις υποχρεούται να πληρώση τσα-sαράκοντα Οθωμανικές λίρες ας χρεωστώ τω εις Βουκουρέστιον Κωνσταντίνω Χανιωτίδη και τα υπόλοιπα είναι ιδικά της.

Αφήνιμ προσέτι δι' έξοδα κηδείας μου πενήκοντα ναπολεόνια, προς δε δέκα ναπολεόνια να διανεμηθώσι τοις πτωχοίς τη ημέρα της κηδείας μου, δεκα ναπολεόνια αφήνιμ τω πρωτοσυγγέλλω Μελετίω, του Αγίου Νικολάου και ανά τρία όμοια τοις ιερεύσι Αγίου Γεωργίου εις Παλιόν Κάιρον και ανά δύο τις διακόνους.

Προς δε όλα τ' Αρχιερατικά, τα ίδια μου δηλαδή, όντα εις το σεπέτιόν μου, πετερίσαν αργυράν, δικη-ροτρίκηρον όμοίως, μήτραν με τάσι αργυρούν και κε-χρυσωμένον και σφάλτα, τρία εγκόλπια εκ σφάλτου κε-κοσμήνα, περιζώνια αργυρά και ένα με μαργαρίτι, δυο Σταυρούς αργυρούς μεγάλους και ετέρους μικρούς, μίαν εικόνα της Παναγίας αργυροδεμένην, έναν μανδύαν, δώδεκα αργυρά Ξάρφια πόλεως, δώδεκα ό-μοια τούφτισι, εν τάσι του νερού μεγάλον, δύο κυτία αγίων λειψάνων αργυροδεμένα και όλα όσα πράγματα έχω εις την ενΚυδωνία οικίαν του Κου Δημητρίου Χα-τζή Αθανασίου, όλα αυτά αφήνιμ εις το κατά το Άγιον Όρος Μοναστήριόν μου του Εσφιγιμένου, όπερ έχει χρέος να εκτελή ετέραν αγραυτιάν, όπόταν θέλει, να μνημονεύη Χρυσάνθου, Ιωάννου, Ελένης και Ζωίτας.

Εν αργυρούν μικρόν τάσι, μια αργυρά ταμβακοθήκη, εν αργυρούν καλαμάριον, εν γιούσουρι κοιβολόγιον, δύο καινούρια αντεριά, δύο γούνας δευτέρας ποιότητος και το καλόν μπίνισί μου, όμού και τρία καινούρια με-ταξωτά υποκάμισα αφήνιμ τω θείω μου, προς όν τινα αφήνιμ να δώση τη θυγατρή του Λαμπρινή δύο δακτυ-λίδια αδαμάντινα και εν ωρολόγιον του κόλπου, το ά-νευ θήκης, τα στρώματά μου και εφαιτλάματα αφήνιμ εις τον Θρόνον.

Αφήνιμ προσέτι τω διακόνω Ανθήμω, εάν είναι μαζί μου, δυο γούνας δευτέρας ποιότητος, δύο αντεριά και-νούργια και τρία υποκάμισα και το ωρολόγιον, όπερ φο-ρώ, τα δε άλλα ωρολόγια, τακίρια τοιμπουκίων και λοι-πά έπιπτα να πωληθώσιν εκ της αξίας των οποίων να πληρωθώσιν μικρά μου χρέη ενταύθα, εν Μαγνησία και Αζώρ, όπόθεν θα ζητηθώσι και οι λογαριασμοί των ριζαριών μου, τα περισσεύματα δε χρήματα να γίνουν δυο μερίδια, εξ ών το εν να δοθή εις τους πτωχούς του Αγίου Γεωργίου καπο άλλο εις τους πτωχούς του Καίρου, δηλαδή Τσακιάκον Κιαρμιασάλη και Κοινότη-τας Σώματος, εξ αυτών να δοθώσιν ανά πέντε χιλιάδες γρόσια των διακόνων Ανθήμω και τω εις Κιρκιλάσιον διαμένοντι Χριστοφή και τα υπόλοιπα να δοθώσιν εις τα Σχολεία και Νοσοκομεία Μαγνησίας.

Τους μισθούς, ους έχω λαμβάνειν από τον Θρόνον, από 1861 Σεπτεμβρίου α' ότε αφίχθημεν, ανά χίλια γρόσια κατά μήνα και οβολόν μέχρι σήμεραν δεν έλα-

βον, αφ' ου γίνη λογαριασμός και τα βιβλία των περιουσιών, γραφείου και Γενικού Βιβλίου του Ταμεί-ου και αφαιρεθώσιν όσα τυχόν χρεωστώ, τα μένοντα αφήνιμ τω Πανσεβάστω μοι Πατριάρχη, λόγω ψυχομε-ριδίου.

Ταύτα πάντα οικειοθελώς τε και απαραδίδωτες γρά-ψας ίδια χειρί, απαιτώ να εκτελεσθώσιν ως εγώ δο-λομαι και θέλω.

Εκτελέστάς δε της παρούσης μου διαθήκης διορίζω τον Γεώργιον Αβέρωφ, Μιχαήλον Τσιλιδάν και τον Πρωτοσύγκελλον Μελέτιον, τους οποίους παρακαλώ να πράξουν και εκτελέσουν κατά γράμμα την θέλησίν μου. Ο βουλόμενος δε διασείτα την παρούσαν μου διαθήκην, μενέτω αναπολόγητος παρά τω Υψίστω ενί τη δευτέρα παρουσία Αυτού,

Εν Καίρω 1864 τη 29 Μαρτίου

Ο Ταπεινός Μητροπολίτης

Πενταπόλεως ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ (Τ.Σ.)

Τα μετρητά όσα εν τη σιδηρά κάσσα:

308 3)4 ναπολεόνια

16 λίρες Αγγλίας

13 λίρες Τουρκίας

5 λίρες Αιγύπτου

4 λίρες Ρωσσίας

9 μεγάλα Ολλανδικά και 4 φλωρίνια

3 Δούπια ανά 16 ριγγίνας

1 Δούπι του Πάπα

5 Βενέπια

5 Φουντούκια

1 Ρουσούτι

1 χρυσούν εικοσάρι

189 Φλωρίνια Ολλανδικά

297 έπι ναπολεόνια

20 έπι ναπολεόνια

Να λάβω δε ομολογιών από το ενταύθα κατάστημα Κιάτσας και Κόντε Φλωρία Ολλανδίας 500. Ελήφθη-σαν.

Από τον εν Κυδωνίαις Δημήτριον Χατζή Αθανασίου γρ. τρέχ. Κυδωνιών μετά τόκου 6.500 και από τον εν Περγάμω Σπύρον Ιωάννου γρ. 1.500. Από Νικόλαον Τσουμπάκον λίρ. Οθωμ. 275 3)4. Από το κοινόν Σώμα-τος Χαρ. Οθωμ. 115. Από Κιαρμιακάλη όμοίως 196.

Ο Πενταπόλεως ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Εκ των μετρητών εδόθησαν εις δάνεια τω Ιωάννη Κασαβέτη ναπολεόνια 500 και δια τας 27 μετοχάς έχω εις αξιζνέ λίρες Αγγλικές 111 και προς γνώσιν σου.

Εκτελεστάς της παρούσης διορίζω αντι του Πρω-τοσυγγέλλου τον Άγιον Πηλουσίον κ. Αφριλόχιον και αντί του Τσιγιάδη τον εξοχώτατον εν Τατροδο-δασκάλοις Κύριον Βασίλειον Αποστολίδην, οίτινες θα συνεργασθώσιν μετά του κ. Γεωργίου Αβέρωφ και ε-κτελέσωσι όσα διατάττει εν τη παρούση, μένοντες υ-περβύνοι παρά Θεώ εάν ραδιοφορήσωσι κατά τη η πρά-ξωσι ενταύτιον της θελήσεώς μου.

Εν Καίρω τη 26 Ιουλίου 1865

(Τ.Σ.) Ο Πενταπόλεως ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Από τον Κασαβέτην ελήφθησαν τα 500 εικοσόφραγκα και ευρίσκονται εις μετρητά. Τα δε της Αξιζνέ είναι μέχρι τούδε λίραι Αγγλίας 185 και προς γνώσιν σου.

1866 Ιανουαρίου 23

Ο Πενταπόλεως ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

(Από το βιβλίο του Ι. Μάνθου: ΤΟ ΔΕΜΑΤΙ Ιστορία - Λαογραφία, Α' Μέρος)

Γιαννιώτικοι Παλμοί

Ανεβαίνοντας για τη Βωβούσα

Του Γιώργου Βρέλλη

Μικρό οδοπορικό από τα Γιάννινα ως τη Βωβούσα (υψόμετρο 1100μ.)

Από το Δρίσκο και πέρα χαίρεσαι το πράσινο ανάστημα. Πολύκρουνο το Γρεβενίτι και πιο έξω οι εγκαταστάσεις των γουνοφόρων ζώων. Στο ακροδρόμι συνέχεια εκατοντάδες ξύλινοι στύλοι έτοιμοι για φόρτωση. Κάπου 82 χμ. για να φτάσεις στη Βωβούσα. Στη διαδρομή χαίρεσαι ρεματιές μ' άφθονα νερά, όλες τις ζώνες των δασόδεντρων, πεύκα, έλατα, γράβους, οξείες, βαλανιδιές. Βασιλεία του πρασίνου και του κινούμενου υγρού στοιχείου. Κι άθελά μου θυμιάμαι τους Αθηναίους που κορακιάζουν για μία στάλα νερό ενώ αν έφκισαν και κανένα εργοστάσιο στην κατασημένη Ήπειρο θάχανε αέρα, νερό. Τώρα έχουν διψα, νέφος και τοπία αυχμηρού θανάτου.

Σήμαδιακή η ημέρα της επίσκεψης. Γιορτάσι της Αγίας Παρασκευής που πανηγυρίζει επι τριήμερον το χωριό. Πάνω σε ύψωμα κατάφυτο, πνιγμένο με παρθένα δάση και οργιώδη βλάστηση, με κατακόρυφους πευκοκορμούς ύψους πάνω από 35 μ., γιγάντιους και ηλικίας αιώνων ο ναός της Αγίας Παρασκευής, κατάκορφο λατρείας στολίδι στη σμαραγδένια αγίαλιά. Στο πλάγι πιο κάτω τα προχώματα του 1940 που σταμάτησαν και πιασγύρισαν τη Μεραρχία «Τζούλια».

Και βλέπεις γηγενείς και ξενιτεμένους με τη λαχτάρα της συνάντησης και τη ζεστή κοσμοαντάμωση γενεών. Φερμένοι οι βοβουσιώτες ανήμερα απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, πιστοί στο τάμμα

της επιστροφής και συνεορταστές θ' αγιάσουν στον εκκλησιασμό αναμνήσεις και βιώματα εποχών με γονιούς και φαιλίες και παιδόκοσμούς φωτερούς.

Λειτουργήσαν ο εφημέριος και ο χωριανόπαππας, ο γνωστός ταπεινός Λευίτης, ο Παπαθανάσης Χατζής, η ψυχή της ευποιίας στη Ντουραχάνη, η ενσάρκωση του ασίγαστου αλτρουϊσμού και της έμπρακτης αγάπης. Μίλησε στο πυκνό εκκλησιασμα για τη γυναικα του ευαγγελίου που θεραπεύτηκε, για την τιμωμένη αγία, για την παράδοση, τονίζοντας ο φλογερός ρασσοφόρος της σημασία της με σπαραγμό και πόνο. Διδαχή απλή και αφομοιώσιμη που κέντρησε τα πλήθη για τη διατήρηση και διάσωση της ελληνικής παράδοσης. Τους εξώρκιζε τους συγχωριανούς του να μη διασαλεύουν θεμέλια θρησκείας και πατριδας.

Ένα μάθημα θρησκευτικής μύησης, λαογραφίας και ανθρωπιάς και τόνωσης της εθνικής συνειδήσης. Ο ολιγογράμματος ιερωμένος αλλά γιομάτος ενεργό πίστη, στην παράθεση του μεγαλείου των ψυχικών θησαυρών. Οι κάτοικοι της Βωβουσας τον θεωρούν τον Παπαθανάση άξιο τέκνο, ευλογημένο και φωτισμένο, καμάρι και καύχημα και περηφάνεια τους, για το έργο του το πνευματικό και το υλικό, επικεντρωμένο σε μια ζηλευτή και μοναδική δραστηριότητα. Είναι ο απρατευμένος της εκκλησίας που δεν σταματάει την αγαθοεργία. Έντιμος κληρικός τιμάει το ράσο του και σέβεται την αποστολή του.

Ιστορική κοινότητα η Βωβούσα με δικιά της φυσιογνωμία και τοπολατρικά τέκνα που δεν ξεχνούν τον τόπο καταγωγής. Εκατοντάδες τα παιδιά της σε μια ανανέωση προσφοράς. Μας εντυπωσίασαν οι γραφικές τοπικές ιστολές γερόντων, νέων και κοριτσιών που όλοι ανάκατα μετά τη λειτουργία πραγούδησαν στον περίβολο παλαιά άσματα της αγάπης και της λεβεντιάς με συνοδεία λα-

ικών οργάνων τα οποία και συνώδευσαν την κατηφορίζουσα ανθρώπινη μαζα στα «σιάδια» για τον πατριπαράδοτο ομαδικό χορό. Είσι κρατανέ ζωντανή την παράδοση, φυλαγμένη με πατριωτικό πάθος και δεμένοι προγονικά με ιερό δέος. Μπράβο τους. Πανηγύρι στη Βωβούσα! Η πιο τρανή μέρα της πραγμάτωσης της ετήσιας προσδοκίας, συνοδευμένη με κοινωνικές και χορευτικές εκδηλώσεις. Μυσταγωγική συνάντηση ενωτική των όπυ της γης Βωβουσιωτών, όλων που ανοίγουν τις πόρτες σε εγκάρδια φιλοξενία.

«Εμείς - μου ειπαν - δεν φκιάνουμε στα δάση μας δρόμους για κέντρα κοσμικά και Ντισκό. Σεβόμαστε το δασικό μας πλούτο που μας ζει. (Σ.Σ. δεν κάνουν σαν τους Σαρακατσανοζαγορισούς που δολοφονούν τα βουνά που τους έθρεψαν κι ανοίγουν δρόμους για σουβλατζιδικα και καφετέριες). «Θέλουμε τα δασοβούνια μας παρθένα κι ανέγγιχτα, μνημεια της γης αιώνια, με θεό και με Δρυάδες και με την παρουσία μας φιλική. Τα δάση μας άντρα ιερά. Διατηρούμε τη λαϊκή πολιτιστική παράδοση και αντλούμε πίστη από την κληρονομιά των προγόνων μας. Τηρούμε τα έθιμα. Ζητούμε ο κεντρικός οδικός άξονας να διαπλατυνθεί και ασφαλτοστρωθεί.

Δεν ανεχόμαστε τη βεβήλωση της «Κάλια Βαλντα» (ζεστό ρεμα) που στον Αώο μας, με τα καγιάκ, από ζωντανό ποτάμι που είναι θέλουν να το κάνουν άνυδρο ξεροπόταμο, με θανάσιμα πληγμένο το εκεί οικοσύστημα. Πολεμήσαμε τους Ιταλούς, υποφέραμε, μας πυρπόλησαν το χωριό καθώς και στον εμφύλιο. Χειμώνιάτκα στο χωριό μένουν 150 νέοι (το θέρος φτάνουν τους 600) που ετοιμάζουν υλικό από την εύλευση για ΔΕΗ - ΟΤΕ - ΟΣΕ.

Νοικοκυρεμένο χωριό, προκομένο, προσδευτικό, με την παραδοσιακή αντίληψη και το σεβασμό στο παρελθόν. Είδαμε τις κατοικίες

με τη λαϊκή αρχιτεκτονική, καλντερίμια, πλατείες, μισοχώρι. Ένα μόνο χτυπάει άσχημα. Αντι για μαυρόπλακα στη στέγη ή κεραμίδια, τσιγγοί κόκκινοι την καλύπτουν, γιατί αυτός αντέχει στους χιονάδες. Το χαρρακιρίζουν το χωριό των επαύλεων, αρχοντοχώρι, εξάσις παραθεριστικό κέντριο με μεγάλο ξενοδοχείο.

Σήμα κατατεθέν της Βωβουσας η γέφυρα που ενώνει τους δυο μαχαλάδες. Έχει ύψος 30 μ. Επιβλητική και πανέμορφη, αισθητικό κόσμημα από λαϊκούς μαστόδρους. Κάτω από το πέτρινο τόξι, με τις βουνισίες κατεβασιές διαβαίνει η υγρή, ρευστή αγριάδα της Πινδου, το διάφανο αιμα των βράχινων σπλάχνων της.

Ένα φράγμα διακοπής του νερού σχημάτιζε μια υπέροχη, ακύμαντη γαλήνια λιμνούλα. Ένα κρυστάλλινο καθρέφτη που αντικατοπτρίζονται βουνά, δάση, στεφανωμένα αγράμπελες, το χωριό, όλα εξιδανικευμένα σ' άφθαστο κάλλος ονειρικής ομορφιάς.

Εντυπωσιακό φυσικό θέαμα, πιναισιωμένο απο ασημόφυλες πηλές που στο έθροισμά τους τονίζουν το φυσιοκρατικό ύμνο της πανέμορφης Βωβουσας. Αφήσαμε εκεί τον λυρικό μας ρεμβασισμό, το θαυμασμό μας ενθουσιαστικό στο πιο ειδυλλιακό τοπίο, στην πιο βουκουλνική εικόνα. Πινάκας της φύσης πανώριος. Σ' αυτόν μιλούν τα κυλισμένα καθαρία νερά, το κύμα και η ανάπαυση παλμών των, η απόληχο του πανηγυριού που βουτίζεται εκεί και βαφτίζεται για να φτάσει φώνασμα εόρτιο στις δασωμένες πλαγιές και τα πινδικά ύψη, αντιλαλος της γαλάζινης και σμαραγδένιας ραψωδίας.

Φεύγοντας αποχαίρετούμε συγκινημένοι την ορεινή Βωβούσα στην καλύτερή της ώρα και τη ζωντανή ιστορία, τη φωνή της ασίγαστη, το θαλερό δημοσιονγράφο και λογοτέχνη κ. Χρόνη Δρούγια, μορφή δεσιτόζουσα στις Βωβουσιώτικες ορμικές πομενικές σκηνές.